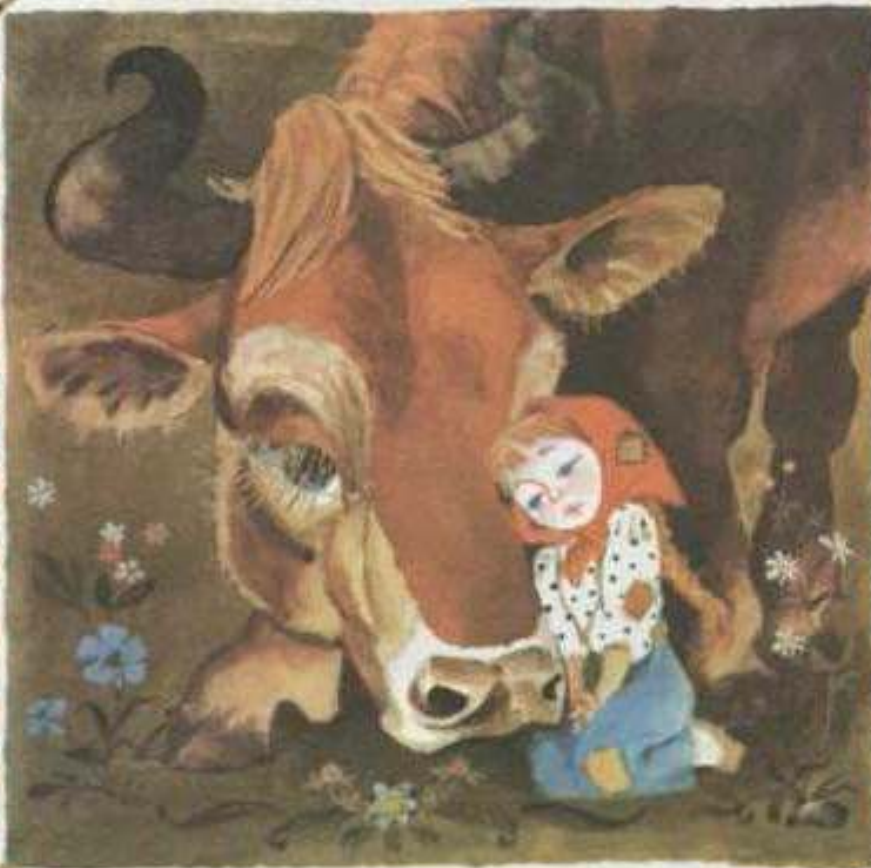

הורשנקה

אגדה רוסית

ואצל בעלת הבית היו שלוש בנות. גדולה ושמה
חדעינית, בעלת עין אחת בלב, אמצעית ושמה
דועינית, בעלת שתי עיניים, והצעירה, תלתעינית,
בעלת שלוש עיניים.

שום דבר לא עשו
הבנות, ידעו רק לשבת
בשער, להסתכל לרחוב
והורושנקה עבדה
בשבילן, ארגה וכבסה
בשבילן, ולא שמעה
מהן מילה טובה.
לפעמים הלכה
הורושנקה לשדה, אל
הפרה המנומרת,
חבקת אותה בצווארה
וסיפרה כמה קשה לה
לחיות.

"פרה חמודה שלי! מרביצים לי, נוזפים בי, לא
נותנים לי לאכול וגם לא נותנים לבכות. למחר עלי

שונים האנשים בעולם. יש כאלה טובים, יש גרועים
ויש גם כאלה שלא מתביישים לפגוע באחר. בידי
כאלה נפלה הורושנקה הקטנה. היא התייתמה
מאבא ואמא ואמצו אותה אנשים רעים, גידלו

והטילו עליה כל העבודה. היא גם אורגת, גם
כובסת ועושה גם כל עבודה אחרת.

לטוות חמישה פודים חוטים, לארוג, להלבין ולגלגל בגלילים. איך אוכל להספיק זאת?"
והפרה עונה לה:
"נערה יפה, כנסי לי לאוזן הימנית, צאי מה אוזן השמאלית והכל יעשה כמו שצריך."
וכך גם נעשה. נכנסה הורושנקה לפרה באוזן אחת, יצאה מאוזן שנייה והכל כבר מוכן – גם חוטים טווים, גם בדים ארוגים, גם מגולגלים בגלילים. הביאה הורושנקה כל זה לבעלת בית. זו הסתכלה, בדקה, שמה בארגז ולהורושנקה עוד יותר עבודה נתנה.

והורושנקה הלכה שוב לפרה המנומרת, מחבקת אותה, מלטפת, נכנסת לאוזן אחת, יוצאת משנייה, לוקחת את הבדים המוכנים ומביאה לבעלת הבית. ופעם בעלת הבית קראה לבת הגדולה שלה, לחדעינית, זו עם עין אחת, ואמרה לה:
"בתי החמודה, בתי הטובה, לכי לראות מי עוזר ליתומה. איך היא טווה, אורגת, מגלגלת בגלילים?"
חדעינית הלכה עם הורושנקה ליער, הלכה אתה

לשדה, ובדרך שכחה מה אמרה אמא. נשכחה
בדשא, התחממה בשמש ונרדמה. והורושנקה עוד
שרה לה:

"תשני העין, תשני!"

העין של חדעינית נעצמה, הבת נרדמה, ובזמן
שהיא ישנה הפרה טווח, ארגה, גלגלה בדים.

וכך לא נודע לבעלת הבית דבר. אזי היא קראה
לבת השניה, לדועינית שלה:

"בתי הטובה שלי, בתי החמודה. לכי לבדוק מי

עוזר ליתומה."

הלכה דועינית עם הורושנקה, אבל את דברי אמא
שכחה, נשכבה בשמש, התפרקדה על הדשא.

והורושנקה עוד שרה לה:

"תשנו עיניים, תשנו!"

שתי העיניים נעצמו, הפרה טווח, ארגה וגלגלה את
הבד ובינתיים דועינית ישנה על הדשא.

כעסה בעלת הבית הזקנה וביום השלישי שלחה
את תלתעינית, זו בעלת שלוש עיניים, וליתומה

נתנה עוד יותר עבודה.

רצה תלתעינית, קפצה, התחממה בשמש ונפלה
על הדשא.

שרה לה הורושנקה:

"תשני עין אחת, תשני עין שנייה!"

ועל העין השלישית שכחה.

שתי העיניים נרדמו והעין השלישית ראתה את
הכל - איך הורושנקה נכנסה לאוזן אחת של הפרה

המנומרת, איך יצאה מהאוזן השנייה ואיך אספה

את העבודה המוכנה.

עבר זמן, הרבה או מעט, מי ידע.
איפה שנקברו העצמות צמח עץ תפוח. ועוד איזה
עץ! הניב העץ פרי בשל, אדום, עלים זהובים
מרעישים, ענפים כסופים מתכופפים מכובד הפרי
עד האדמה. כל מי שעובר - נעצר ומסתכל. כל מי
שמתקרב - מתפעל.
פעם הלכו שלושת הבנות של בעלת הבית לטייל
בגן. חדעינית, דועינית ותלתעינית הלכו ביחד.
ובדיוק עבר שם רוכב צעיר עשיר, גדול, מקורזל
שער, יפה. ראה את התפוחים הבשלים וקרא

שמחה בעלת הבית הזקנה ולמחרת קראה לבעלה:
"לך ותשחט את הפרה המנומרת!"

הופתע הזקן:

"מה אתך? פרה חולבת, טובה, צעירה!"

"תשחט כפי שאני אומרת לך!" נזפה בו הזקנה.

אין מה לעשות. התחיל הזקן להשחיז סכינים.

שמעה הורושנקה, רצה לשדה, חיבקה את הפרה

ואומרת לה:

"פרה חביבה, פרה אהובה שלי. רוצים לשחוט

אתך."

והפרה עונה לה:

"ואת, נערה היפה, אל תאכלי מהבשר שלי, רק

אספי את העצמות שלי. עטפי אותן בסמרטוט,

תקברי במטע, ואל תשכחי אותן לעולם, רק כל יום

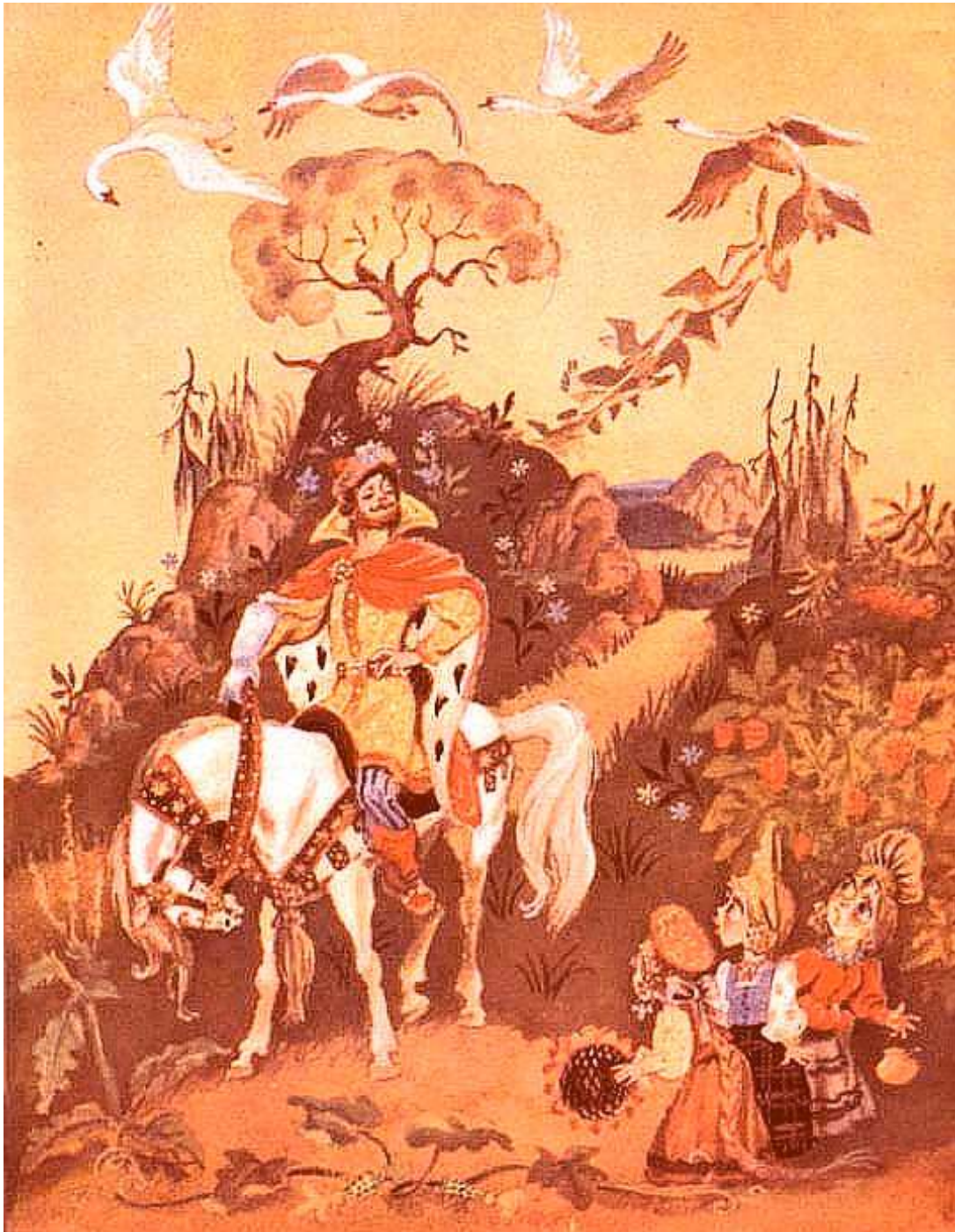
תשקי את עצמות במים."

הזקן שחט את הפרה המנומרת והורושנקה עשתה

כל מה שאמרה הפרה. לא אכלה כל היום, לא

לקחה את בשר הפרה לפה, רק את העצמות

אספה וקברה במטע, וכל יום השקתה במים.

לבנות:
"בנות יפות, מי מכן תקטוף לי תפוח, אשא אותה
לאישה!"
שלושת האחיות התנפלו על עץ התפוח, דחפו זו
את זו כדי לקטוף פרי לצעיר.
התפוחים תלויים נמוך, ממש מול הידיים,

וכשהבנות ניגשו התרוממו פתאום גבוה, רחוק מעל הראשים.

האחיות ניסו לקטוף פרי, אבל העלים מהעץ נפלו להן על עיניהם. הן רצו לכופף ענפים ואלה נאחזו להן בצמות. ידיהן נפצעו, פניהן נשרטו, לא הצליחו לקטוף אף תפוח.

ניגשה הורושנקה לעץ התפוח, והענפים התכופפו ישר אליה, כל התפוחים באו ישר לידיה.

היא קטפה תפוח, כיבדה את האיש היפה והוא נישא אותה לאישה.

והתחילה עכשיו לחיות בטוב, לא ידעה יותר צרה.

